

DESIRE®

Katherine Garbera
V doupěti Netvora

 HARLEQUIN®
TM

KATHERINE GARBERA

V DOUPĚTI NETVORA

PŘEKLAD

JANA PEŠKOVÁ

Milá čtenářko,

do podzimních plískanic jsem si pro Vás nachystal příběhy plné spalující vášně, tak věřím, že Vás zahřeje a potěší. Všechny romance spojuje motiv spontánního neplánovaného sexu na jednu noc, který však má své důsledky a hrdinové se jim musí postavit. V povídce V doupěti Netvora jim tak nezbyvá než opustit své obranné valy, překonat strach a pustit se na nejistou půdu hlubšího vztahu, pokud nechtějí jeden o druhého přijít. Hrdinové romancí Tajemství dávné noci a Víc než přátelé čeká ještě náročnější úkol. Z jejich sblížení vzešel nový život a oni se musejí potýkat nejen s nároky rodičovství, ale také musejí zodpovědět otázku, zda dokážou přetavit vzájemnou vášně do nosného láskyplného vztahu, který si zaslouží jak oni sami, tak i jejich děťátko.

Přeju Vám hodně radosti z četby.

S láskou

Váš Harlequin

Katherine Garbera

V DOUPĚTI NETVORA

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
One Night Wager

První vydání:
Harlequin Books, 2023

Překlad:
Jana Pešková

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyřhová

© 2023 by Katherine Garbera
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2024

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-8342-990-8 (EPUB)

ISBN: 978-83-8342-991-5 (MOBI)

ISBN: 978-83-8342-992-2 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Conrad Gilbert se rozhodně nepodobal ničemu z toho, co si představovala pod slovem netvor. Vyhrnuté rukávy jeho uniformy šéfkuchaře odhalovaly svalnatá předloktí s tetováním, které když na ně kamera zaostřila, vypadalo jako trnité šlahouny. Pohyby jeho rukou byly rychlé a precizní. Když vzhlédl, aby si promluvil s divákem, Indy Belmontová se zachvěla smyslným vzrušením, což jí připomnělo, jak málo má sexu a smyslných požitků v současném životě. Neslyšela ani slovo, které vyšlo z těch dokonale tvarovaných mužných úst. Měla chuť jej políbit. Nechat se objímat jeho svalnatými pažemi, slyšet své jméno vyslovené tím hlubokým hlasem, jenž jí připomínal dlouhé teplé letní večery.

„Tak co tomu říkáš?“ zeptala se jí Lilith Montgomeryová, šéfka *Obchodní aliance Main street*, která měla tuto akci na starosti, poté co zastavila video a na obrazovce zůstal detail Conradovy tváře s očima upřenýma přímo na Indy.

„Cože?“ vzpomatovala se Indy a představila si, jak by její otec obrátil oči v sloup, jako vždy když ji přistihl, že ho neposlouchá. Přijela do Gilbert Corners na pozvání městské rady. Její televizní pořad *Rodné město, opět mým domovem* se chýlil ke konci první sezóny a teď, když se město Lansdowne zdárně oživilo, hledali producenti další místo, které by mohlo využít její schopnosti. „Omlouvám se. Je opravdu velmi působivý.“

„To byl vždycky. Takže dokážete jej dostat k nám do města, aby zlomil tu kletbu?“ zeptal se Jeff Hamilton.

Indy se usmála a sebevědomě přikývla. Pracovali u stejné televizní stanice, takže přivést Conrada do Gilbert Corners bude hračka. Její nejlepší kamarádka byla z Gilbert Corners a otevřela si tu kavárnu a sama Indy byla docela dobrá kuchařka.

„Jasně, že ho sem přivedu. A co tu máte za kletbu?“

Lilith potřásla hlavou. „Spíš je to smutná souhra okolností. *Gilbert International* zavřeli svou hlavní továrnu a hned týden na to měli hlavní dědici rodiny Gilbertů příšernou bouračku.“

„Jeden chlapec, Declan Owen, na místě zemřel a další dva, Conrad a Dash Gilbertovi bojovali o život. Pak město začalo chřádnout.“

„Kdy se to stalo?“ zeptala se Indy, která na tu kletbu příliš nevěřila.

„Před deseti lety.“

Tehdy se sešla inflace s hospodářským propadem a malé podniky se tu nebyly schopny udržet. Do městečka, ze kterého děti odcházely studovat, se už pak nevracely. Měla podezření, že za to může spíš toto a prázdné obchody než nějaká kletba. Ale tajemná kletba je zase mediálně o dost přitažlivější.

„Myslím, že jste si té kletby už užili dost, takže vás jí zbavím,“ řekla sebejistě, ačkoliv žádný konkrétní plán ještě neměla. Zjistila, že aby rozhýbala věci správným směrem, musí napřed věřit, že to dokáže. „Víš jistě, že přivést Gilberta a jeho kuchařskou soutež do města je to, co potřebujeme?“

Přesídlila se do Gilbert Corners před osmnácti měsíci, když tu zakoupila krachující knihkupectví a opravený viktoriánský dům na náměstí. Něco podobného udělala i ve svém rodném městě, kam se vrátila po dokončení vysoké školy. Začala jako

Youtuber s pár sledujícími, kde dokumentovala svou usilovnou snahu opravit dům, který zdědila, čímž chtěla dát nějaký větší smysl své čerstvě dospělé existenci. Diváci jí přibývali, nakonec měla milióny followerů a s tím přišla i nabídka na vlastní pořad v kabelové televizi *Home living*. To bylo před dvěma roky, a pak když město prosperovalo a vrátilo se ke své původní slávě, začala se poohlížet po dalším projektu. Zvláště poté co její partner, do něhož byla odjakživa zamilovaná, se oženil s někým, do koho se pro změnu zamiloval on.

Obnovit zašlou slávu městečka, zlomit kletbu a osvobodit se od minulosti byl pro ni úkol jako stvořený.

Gilbert Corners byl dostatečně blízko Bostonu na to, aby mohl být jeho slibně se rozvíjejícím předměstím, ale kupodivu se zde nic podobného nedělo.

„Tak fajn, bude to dobrý rozjezd,“ řekla Lilith. „Myslíš, že to zvládneš?“

S tím si Indy, o níž se tvrdilo, že je tvrdohlavá a nikdy nic nevzdá, starosti rozhodně nedělala. „Samozřejmě.“

Opuštela radnici a kráčela zpátky parkem, kde byly kdysi krásné květinové záhony zarostlé plevelem. Podstavec sousoší čtyř zakladatelů města, kteří se vyznamenali v Občanské válce, byl pokryt graffiti. Vešla do svého knihkupectví *Indy's Treasures* a zamávala na Kyma, středoškolského studenta, který jí tu odpoledne vypomáhal, a zamířila do své kanceláře za obchodem.

Conrad Gilbert, slavný šéfkuchař známý jako Netvor. Našla si jeho veřejný profil.

Tvář mu rámovaly tmavé vlnité vlasy. Husté obočí, ledově modré oči. Na levé tváři měl dlouhou zubatou jizvu, která končila nad jeho horním rtem. Ruce založené na prsou, na sobě kuchařský plášť a nad límcem bylo vidět tetování na krku.

Kdo se odváží vytáhnout Netvora z jeho doupěte?

Tato slova byla vytištěná pod jeho zkříženými pažemi. Dál se dočetla, že přijímá výzvy z celé Severní Ameriky na natáčení kuchařských soutěží, které pak odvysílá ve svém televizním pořadu.

Byl tam o odkaz, kde mohla vyplnit přihlášku do soutěže. Přijížděl do města vyzyvatele a soupeřil v přípravě slavného místního nebo regionálního pokrmu.

„Jo, jdeme do toho!“

„Do čeho? Slyšela jsem, že chceš přivést Netvora do města?“

Vzhlédla, právě když Nola Westonová, její nejlepší kamarádka a důvod, proč je teď tady, vešla do její kanceláře. Když Indy začínala se svým Youtube kanálem, Nola, její spolubydlící z koleje a truhlářka, samouk, se k ní připojila. Nola odložila svůj hrnek s kávou na stůl a opřela se o něj.

„Chci ho pozvat. Nevypadá jako až tak strašný netvor a městu prospěje, když se tu objeví nějaký Gilbert.“

„Proč jsi raději nepozvala Dashe? Jezdí sem často za svou sestrou do sanatoria.“

„Conrad má vlastní televizní show, která nás zviditelní na celostátní úrovni, a Lilith si navíc myslí, že by to s ním mohl být jednodušší než s Dashem.“

„Netvor a jednodušší? V televizi ho sice vychvalují, ale on je ve skutečnosti dost arogantní, zkrátka si dělá, co chce. Nejsem si jistá, jestli nám nějak pomůže.“

„Určitě přijede,“ ujistila ji Indy, která to na rozdíl od Noly celé viděla optimisticky. *Doupě Netvora* byla televizní soutěž, v níž Conrad přijímal výzvy od místních amatérských kuchařů, a když jej porazili, dostali odměnu tři sta padesát tisíc dolarů. Ty peníze by v oprašování zašlé slávy města dost pomohly.

Vyplnila žádost a použila recept své babičky na

Low Country Boil, který několikrát připravila ve svém pořadu pro štáb a získal nadšenou odezvu. O dva dny později se jí ozval její kontakt z redakce, že její žádost o účast Gilbert Corners v pořadu Doupe Netvora byla přijata.

Indy zavřela e-mail, posadila se do koženého křesla, které patřilo jejímu dědečkovi, a začala sprádat plány. *Skutečné plány*. Budou muset uklidit park a odstranit graffiti ze sochy... začalo se jí zmocňovat radostné vzrušení což rozhodně nemělo nic společného s tím, že se osobně setká se Zvířetem.

„Ne, v žádném případě.“ Conrad Gilbert nestrpěl hlupáky a nikdy se neopakoval. Odložil láhev olivového oleje s česnekem, kterou držel v ruce, a otočil se na Ophelii Burnettiovou, výkonnou producentku svého televizního pořadu o jídle.

„Nemůžeš říct ne. Už jsme potvrdili, že přijedeš.“

„Tak jim tedy napiš znovu, že nepřijdu.“ Conard Gilbert se ani neobtěžoval zvednout oči od stolu, kde právě vytvářel rafinovaný design svého nejnovějšího pokrmu. Jeho nový asistent dostane padáka. Nesnášel, když ho někdo rušil při práci v testovací kuchyni, a každý to věděl.

„Cone, tohle se nedá odvolat. Gilbert Corners je blízko a my potřebujeme zaplnit prázdné místo po nepoužitelném videu, které jsme natočili na Kentucky Derby.“

„Není nepoužitelné.“

„Ten druhý kuchař se zhroutil a hodil po tobě láhev bourbonu. To by jej úplně zničilo. Tohle místo je blízko a chtějí, abys natáčel za necelé tři týdny. Je to naprosto ideální.“

Narovnal se do své plné výšky metr osmdesát a upřel na ni uhrančivý pohled. Neohroženě mu jeho pohled opětovala.

Zatraceně. Přisahal, že už se kromě návštěv Rory

do Gilbert Corners nikdy nevrátí. Nechtěl tu přísahu rušit. To město nesnášel.

„Pokud tam pojedu, dorazím, až když se začne vařit, a odjedu, jakmile skončíme s natáčením.“

„Fajn. Potřebuju jen čtyřicet minut vysílacího času. Tak to natoč, a je po problému.“

Ophelia odešla o několik minut poté, co mu řekla, že podrobnosti pošle jeho asistentovi. Conrad ji následoval do hlavní části kanceláře, kde jeho asistent seděl a koukal do mobilu.

„Pošli to mně,“ řekl Conrad Ophelii a otočil se na svého asistenta. „Máte padáka.“

Vrátil se do zkušební kuchyně, ale už nemyslel na pokrm, který vytvářel. Myslel na to prokleté město. Na Gilbert Corners, které neslo jméno jeho rodiny, neměl hezké vzpomínky. Jeho dědeček byl chladný, přísný opatrovník, který vychovával Conrada a jeho bratrance a sestřenici poté, co jejich rodiče zahynuli při leteckém neštěstí, když se vraceli z lyžařského výletu. Conradovi tehdy bylo deset let.

Nikdy neměl pocit, že by Gilbert Manor byl jeho domovem. Chyběl mu jeho skutečný domov, kamenný dům, který patřil rodině jeho matky, kde žil s rodiči. Milovali ho a chovali se k němu jako k malému princovi a jejich smrt v něm zanechala bolestnou prázdnotu. Jeho dědeček se na Conrada a jeho dva bratrance a sestřenici jen krátce zadíval, když se objevili u jeho dveří, a okamžitě zařídil, aby odjeli do internátních škol. On a Dash, který byl pro něj jako bratr, byli posláni do stejné školy.

Sáhl po telefonu a zavolaal Dashovi.

„Musím jet do Gilbert Corners.“

„Musíš? Myslel jsem, že se ti nikdo neodvážívá říkat, co máš dělat.“

„To jsem si taky myslel. Ale Ophelia se mě nebojí a potřebujeme epizodu, abychom zaplnili programovou mezeru. Proč mě, proboha, někdo zve do města?“

„To taky nechápu. Všichni si přece myslí, že nosíme smůlu.“

„Přesně tak. No, prostě toho vyzyvatele rozdrtím, a pak hned zmizím. Chceš se ke mně přidat?“

„To ani náhodou. Jednou týdně navštěvuju pečovatelský dům, a to mi bohatě stačí.“

„Jak se má Rory?“ zeptal se.

Conrad si promnul tvář. Jizva mu neustále připomínala minulost, ale naučil se s ní žít. Té noci ztratil téměř všechno, kým byl předtím. Ale věděl, že měl i tak větší štěstí než Dash a Rory.

Často si myslel, že ta havárie jen vynesla na povrch jeho pravé já. Jeho dědeček chtěl, aby mu jizvu spravil plastický chirurg, ale Conrad to odmítl. Už ho nebavilo hrát se starcem jeho hry. Jizva ho přetvořila. Ale nelitoval toho.

„Je na tom pořád stejně. Její doktor odchází do důchodu. Musím s si promluvit s doktorem, který ji převezme. Kdy tam jedeš?“

„Pošlu ti přesný termín, až to zjistím,“ řekl, zavěsil a otočil se zpátky k pracovnímu stolu.

Chtěl do něčeho praštit při pomyšlení, že se bude muset vrátit do Gilbert Corners. Ačkoliv děda zemřel už před osmi lety, vždycky si tohle město bude spojovat s tím bezcitným starcem.

Ophelia mu předala informace o jeho vyzývatele Rosalindě Belmontové. Vyhledal si ji a zjistil, že se do města přistěhovala celkem nedávno a má svůj televizní pořad *Rodné město, opět mým domovem* ve stejné televizi, kde je i jeho pořad.

Kliknul na propagační video jejího nového dílu Z Gilbert Corners. Měla tmavé vlasy a srdčitý obličej. Brýle a v ruce knihu. Prošla knihkupectvím na Main Street až k přední výloze s nápisem Poklady od Indy; pod ním byl slogan „Dobrodružství je jen o knihu dál“.

Conrad si vždy zjišťoval informace o vyzyvatelích, a tak poslal její data soukromému vyšetřovateli.

Podíval se zahleděl do jejích velkých hnědých očí a ucítil, jak se v něm cosi pohnulo. Částečně vzrušení, částečně zvědavost, a pak něco, co nedokázal definovat. Přál si jen vědět, o co jí jde.

„Takže... včera se na tebe někdo vyptával,“ řekla Nola, když se Indy druhý den ráno zastavila v její kavárně.

„Určitě o nic nešlo. Možná si královské veličenstvo otec a matka královna konečně vzpomněli, kde mě zanechali,“ řekla Indy a podala Nole svůj termohrnek na kávu.

„Tvoji milí rodiče by byli zdrcení, kdyby tě slyšeli o nich takhle mluvit.“

„Slíbila jsem jim totiž, že jim věnuju všechna majetka, jakmile mě najdou,“ Indy na ni spiklenecky mrkla. Nijak zvlášť ji neznepokojovalo, že se po ní někdo ptá. Neměla co skrývat.

Ranní shon skončil a stolky v kavárně se zaplnily obvyklými hosty. Nola připravila Indy obvyklé velké americano s našlehaným mlékem.

„Nevadilo by ti, kdybich ti na nástěnku vyvěsila leták s prosbou o pomoc při sobotní brigádě v parku? Měla by to sice zařídit městská rada, ale...“

„... nemají čas a peníze, protože právě opravují vodovod.“

Indy se otočila a uviděla za sebou usmívajícího se Jeffa Hamiltona. „Park je na seznamu, ale až za spoustou dalších věcí, které je třeba udělat,“ dodal Jeff. „Moje žena June má školku na předměstí. Můžu se s ní domluvit, aby přivezla nějaké rostliny na sázení. Už jsi sehnala sponzora?“

„Ještě ne, ale prvního května přijede do města Conrad Gilbert, aby tu natočil svůj pořad. Až vyhraju, získáme pěknou sumu peněz na rozvoj města. Využiju ji, abych do projektu zapojila další lidi. Nebude to snadné, ale zvládneme to.“

„To je skvělé. Jak se ti ho podařilo přesvědčit, aby do toho šel?“ zeptal se Jeff udiveně.

„Oslovila jsem jeho produkci a vyzvala jej k účasti na kuchařském klání.“

„A on to přijal?“

„Ano. Myslím, že ta soutěž nám pomůže,“ řekla. Chtěla, aby všichni viděli, jak je Gilbert Corners krásné. Líbila se jí stará viktoriánská architektura, která převládala v opuštěných budovách na náměstí. Když se procházela po Main Street, viděla ve městě tolik možností a chtěla, aby si to uvědomili i ostatní.

Probrala s Nolou a Jeffem, který obchod by mohli zrenovovat, a udělala si pár poznámek, pak si od Noly vzala kávu a šla otevřít knihkupectví. Radovala se z těch pár lidí, co sem přišli. Milovala vůni knih a hovory se zákazníky o svých oblíbených autorech.

Když nenápadně s místními nadhodila téma Conrad Gilbert, dozvěděla se, že před nehodou to byl úchvatně krásný chlapec, avšak rozmazlený a nafoukaný. Zajímavé.

A najednou už tu byl první květnový den, a tak si sbalila potřebné ingredience a odvalu a vydala se k panství Gilbert Manor po dlážděné cestě přes malebný kamenný most, jenž se klenul přes sladko-slanoú řeku protékající skrze město.

Byla nervózní, když si nesla své suroviny do stanu, kam ji nasměrovali. Postava uvnitř stanu byla zalitá sluncem. Měl široká ramena, která prakticky vyplňovala rám stanu, a na sobě koženou bundu. Když došla blíž, zatajil se jí dech, protože ho poznala. Netvor.

Uhladila si vlasy a rukama přejela po bocích vypasovaného topu, než si uvědomila, že působí nervózně, a zanechala toho.

„Dobrý den, pane Gilberte. Ráda vás poznávám,“ řekla.

„Dobrý den, Rosalindo.“

Když uslyšela své křestní jméno, sraštila obočí, ale usmála se na něj. „Říkejte mi Indy. Indy Belmontová.“ On tam stál, pozoroval ji, trochu zakaboněně. Znervóznilo ji to.

„Co se děje?“ zeptala se.

„Rád bych věděl, proč jste mě sem pozvala.“ odpovéděl.

„No, nevím, jestli o tom víte, ale lidé tady ve městě věří, že existuje kletba, která se týká vaší rodiny. Brání rozvoji města a pomalu ho zabíjí,“ řekla. Mám svůj pořad, kde...“

„O vašem pořadu vím,“ zarazil ji.

„Aha, vy se na něj díváte?“

Teď už nebyla nervózní. Ve skutečnosti vypadal ještě lépe než na fotografiích. Jizva na straně obličejů mu jen přidávala na přitažlivosti, takže vypadal víc sexy než nebezpečně. Byl také vyšší, než očekávala, asi o třicet centimetrů vyšší než ona.

Byla v něm jakási zkrocená síla, která způsobovala, že vzduch kolem něj téměř jiskřil, a ona ucítila, jak jí přeběhl mráz po zádech. Vypadal jako někdo, kdo vždycky dostane, co chce. Komu nikdo neříká ne. Teď na ni hleděl tak upřeně, že si byla ostře vědoma svého těla, necítila se nijak ohrožená, jen vnímal, že ji opravdu vidí. Tak jako dlouho nikdo předtím.

Posunula si brýle na nose a znovu se na něj usmála, zatímco na ni stále soustředěně hleděl.

„Chcete si dát kávu, než začneme natáčet, a probrat se mnou podrobnosti?“

„Ne. Řekněte mi, co víte o té kletbě,“ nařídil jí zachmuřeně.

„Tahle póza zádumčivě arogance... funguje to?“ zeptala se, když si uvědomila, že jí hodlá jen udílet rozkazy.

„Raději se považuju za laserově soustředěného umělce než za arogantního debila.“

„Asi dost záleží na úhlu pohledu,“ řekla, otočila se a odešla.

DRUHÁ KAPITOLA

Rosalinda Belmontová byla mnohem energičtější, než očekával. To video její vitalitu zdaleka nezachycovalo. Vypadala tam trochu drsně. Ve skutečnosti ale byla oslnivá. Dlouhé kudrnaté vlasy měla na vršku hlavy svázané do ohonu. Sexy postavu, obepínaly džíny s vysokým pasem v námořnickém stylu a jednoduchý baletní top s tříčtvrtečním rukávem.

Stále cítil rozladění z toho, jak od něj náhle odešla.

„Vypadá moc hezky. Stejně jako celé město. Připomeň mi, proč ho tolik nesnášíš?“ zeptala se jeho pomocnice Rita, která přistoupila k jeho stolu a vyrušila jej z rozjímání.

Neodpověděl jí, protože jí po tom nic nebylo, jen jí nařídil, ať dokončí přípravy, a pak šel zkontrolovat kuchyňské vybavení.

Nesnášel tohle město, protože mu připomínalo, kým byl. Jak se na obyvatele města díval svrchu, v čemž ho podporoval i děda.

Nehoda to všechno změnila, ale tady se v něm probouzelo to, čím býval. Nelíbilo se mu to.

Conrad dokonale znal uspořádání stanu, protože bylo vždy stejné a nastavené podle jeho představ. Ophelia se postarala o to, aby měl svůj stůl a pomocnici Ritu měl své levé straně.

Všiml si, že si slečna Belmontová povídá s další ženou s krátkými zrzavými vlasy a kulatým obličejem. Zdála se mu povědomá. Ale neměl zájem oprašovat

staré známosti; chtěl si odbýt tuhle show a zmizet od-
sud.

Podívala se na něj, zamávala mu a vydala se k němu. Zůstal stát na místě a brousil si přitom nože, které měl v plánu použít, věděl, že mnohé amatérské kuchaře tím zastraší.

„Omlouvám se, že jsem předtím trochu ztratila nervy. Neumím to moc s... netvory,“ řekla se zábleskem provokativního úsměvu.

„To je v pohodě. Měla jste pravdu, choval jsem se arogantně. Moji vyzyvatelé o mně obvykle mluví jako o šéfkuchaři Gilbertovi, ne jako o Netvorovi.“

Zasmála se. Lehkým zvonivým zvukem, který, jak si všiml, upoutal pozornost několika členů produkčního štábu.

„Potřebujete ještě něco?“ zeptal se, štválo ho, že jej svou přítomností rozptyluje.

„Jste vždycky takhle neomalený?“

Povytáhl jedno obočí. Bylo na ní cosi znepokojivého a on si přál, aby mu to usnadnilo ignorovat to, jak to mezi nimi jiskří. Ale nebylo tomu tak. Tahle výměna názorů ho naopak vzrušila.

„Takže to znamená že ano,“ podotkla s povzdechem.

„Tohle město ve mně probouzí to nejhorší. Vlastně mě dost překvapilo, že jste mě pozvala zrovna sem. Proč vlastně?“

„Kvůli té kletbě.“

Zasténal. „Ach bože, snad opravdu nevěříte té hloupé místní pověsti, že když se sem nějaký Gilbert vrátí, začne město znovu vzkvétat?“ zeptal se jízlivě.

„No... vlastně ano. Chci říct, že publicita z účasti ve vašem pořadu určitě nebude na škodu. Nebyla jsem si jistá, jestli o té kletbě víte,“ řekla. „Doufala jsem, že bychom pak mohli zajít na oběd a probrat...“

„Dovolte mi, abych vás zarazil. Jsem tu jen na pár hodin, které mi zabere natáčení, a pak mizím.“

Neexistuje nic, co by mě v Gilbert Corners dokázalo zdržet.“

Naklonila hlavu na stranu a přimhouřila oči. „Dokonce ani vaše sestřenice v místním pečovatelském ústavu?“

Zavrtěl hlavou a odložil velký nůž, který si brousil, když se k ní naklonil a použil kombinaci svého zjizveného obličeje a hrozivě vysokého těla, aby ji zastrašil. „To je všechno?“

Polkla; viděl, jak jí pracuje hrdlo, a chvíli se mračila, než si dala ruce v bok. „Nejste zrovna příjemný člověk.“

„To ani nemusím, vždyť jsem Netvor.“

„Tak víš co, Netvore? Vsadím se o jeden celý víkend, kdy mi budeš pomáhat vylepsit město, že tě v téhle soutěži porazím.“

„Co z toho budu mít já?“

„Vděčnost obyvatel Gilbert Corners.“

Sklopil oči. „Myslel jsem, co dostanu, když vyhraju?“

Spustila ruce a chvíli se kousala do spodního rtu.

„Co chceš?“

Jakmile to vyslovila, vybavil se mu obraz jejího nahého na jeho posteli, ale věděl, že to nemůže říct nahlas. „Tebe, také na celý víkend.“

Viděl, jak jí po krku stoupá ruměncem až do tváří. „Mě?“

„Jo. Ber nebo nech být.“

Nepochyboval, že svou sázku zahodí rychleji než horkou bramboru. Provedla odvážný tah a on se jen proti němu ohradil. Otočil se zpátky, aby dokončil kontrolu své kuchařské výbavy a myslel si, že tím rozhovor skončil, ale pak ucítil lehký dotek její ruky na svém předloktí.

Tělem mu projel další záchvěv vzrušení, jako by mu v žilách proudila láva.

„Tak dobře.“

„Co dobře?“

„Přijímám tvou sázku. Vítěz získá víkend. Ty dostaneš mě, já zase tebe jako dobrovolníka na zvelebování města,“ řekla. „Platí?“

Podíval se do těch jejích velkých hnědých očí a přemýšlel, co je na tomhle městě tak výjimečného, že je ochotná nabídnout sama sebe, jen aby se ho přiměla se sem vrátit. Natáhla k němu ruku. Bylo to jen o jejím pořadu? Ne, cítil, že tu jde o něco osobnějšího, než je její show.

„Proč je pro tebe Gilbert Corners tak důležité?“ zeptal se.

„Nesnáším, když vidím, jak je takové krásné město opuštěné a zapomenuté. Měli bychom se lépe starat o naše kořeny a historii,“ řekla.

Tím mu ale na jeho otázku neodpověděla. Vnímал to stejně jako ona, pokud šlo o město. Vadilo mu, když se bouraly starší budovy kvůli nové výstavbě a otevřel si michelinskou restauraci ve staré textilní továrně v Brooklynu.

„Hezký záměr, ale co z toho máš ty osobně?“ zeptal se.

„Jsi neodbytný. To se mi líbí. Asi budeš muset vyhrát tu sázku, jestli to chceš zjistit,“ řekla.

„Víš, že jsem už získal tři michelinské hvězdy, že?“

Přikývla a zkrřížila ruce, jako by chtěla říct „no a co?“

„Jen jsem tě chtěl upozornit, že nejspíš nevyhraješ,“ řekl.

„Mám v rukávu pokrm, kterým Netvora hravě zkrotím,“ usmála se.

Také chtěl vyhrát sázku a mít Indy na jeden víkend v posteli.

Indy nečekala, že na ní udělá při osobním setkání tak mocný dojem. *Chce ji na osmačtyřicet hodin? Jak to myslí?* To bylo... dost náročné na zpracování, když teď má vařit v Doupěti Netvora a vyhrát.

Jestliže na fotografiích na internetu byly jeho oči jasně modré, naživo byly ještě zářivější. Nemohla se na něj přestat dívat. Byla z něj celá rozechvělá.

Ale musí se vzpamatovat a držet se svého plánu. Už tři roky vytvářela projekt *Rodné město, opět mým domovem*. Po incidentu na vysoké škole se vrátila domů a uzavřela se před světem. Studovala dálkově a všem se vyhýbala. Pak její rodiče koupili malé knihkupectví a požádali ji, aby tu chátrající budovu zrenovovala. Nejdříve natáčela videa na YouTube, aby projekt zdokumentovala, ale také aby znovu našla sama sebe.

Zpočátku měla jen malé publikum, ale pak se začalo rozrůstat a přišla nabídka z televize. Posledních několik let renovovala budovy ve svém rodném městě. Opravovala domy, aby nemusela naslouchat své duši, která nejspíš také potřebovala opravit.

Kdyby se jí podařilo oživit Gilbert Corners, byl by to další úspěch na jejím kontě.

Měla ráda knihkupectví, která vedla, a spoustu nápadů pro město čerpala z příběhů, které četla. V Gilbert Corners viděla potenciál, a i kdyby kvůli tomu měla strávit víkend s kuchařem Gilbertem, udělá to.

Postavil se k ní čelem a pozvedl obě obočí. „Opravdu to chceš? Jsem ochotný tě nechat z toho vycouvat. Ale jakmile začneme vařit, tak už ne.“

„Nikdy nic nevzdávám. Taková nejsem.“

Pohledem přešel po jejím těle a probudil v ní cosi, co hodlala ignorovat. „To vidím.“

„Dobře. Takže podáním ruky zpečetíme dohodu?“

Zaváhal a pak k ní neochotně natáhl ruku. Jeho teplo ji obklopilo dřív než jeho stisk. Jeho ruka byla větší než její a na prstech, které mu klouzaly po hřbetu její ruky, ucítila mozoly. Držel ji pevně, profesionálně, ale ona přesto cítila, jak jí po těle přeběhl ten zrádný vzrušující pocit.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy V doupěti Netvora.

Pokud se Vám ukáзка líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.